

НАЦІОНАЛЬНА ПОЛІЦІЯ УКРАЇНИ

ГОЛОВНЕ СЛІДЧЕ УПРАВЛІННЯ

вул. Богомольця, 10, м. Київ, 01601

тел. (044) 254-93-33, факс (044) 253-6404

info@police.gov.ua

Ідентифікаційний код 40108578

ПОВІДОМЛЕННЯ

про підозру у вчиненні кримінального правопорушення

місто Київ

«10» лютого 2026 року

Старший слідчий в особливо важливих справах 1-го відділу (розслідування злочинів, учинених в умовах збройного конфлікту) управління організації розслідування злочинів, учинених в умовах збройного конфлікту Головного слідчого управління Національної поліції України підполковник поліції Деркач Алла Юхимівна, розглянувши матеріали досудового розслідування, внесені до Єдиного реєстру досудових розслідувань за №12022020020000637 від 05.07.2022, встановивши наявність достатніх доказів у вчиненні кримінального правопорушення, відповідно до ст. ст. 36, 40, 42, 276-278 КПК України,

ПОВІДОМИЛА:

Адресьву Андрію Айваровичу, 11.07.2002 р.н., уродженцю Республіка Тива, Кизилського району, с. Еербек російської федерації, громадянину російської федерації, стрілку - помічнику гранатометника мотострілецького відділення мотострілецького взводу мотострілецької роти мотострілецького батальйону 39 окремої мотострілецької бригади (в/ч 35390) 68 армійського корпусу Східного військового округу збройних сил російської федерації, рядовому, зареєстрованому та фактично проживаючому за адресою: російська федерація, Республіка Тива, Кизилський район, с. Еербек, вул. Набережна, буд. 5

про те, що він підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 438 КК України, тобто у жорстокому поводженні з цивільним населенням (у редакції на момент вчинення злочину).

Фактичні обставини кримінального правопорушення, у вчиненні якого підозрюється Андрєєв А.А.:

З лютого 2014 року до цього часу триває міжнародний збройний конфлікт, викликаний збройною агресією російської федерації (далі – рф) проти України та окупацією частини території України. В ході вказаного міжнародного збройного конфлікту 24 лютого 2022 року президент рф оголосив початок так званої «спеціальної військової операції», що полягала у здійсненні повномасштабного вторгнення збройних сил російської федерації (далі – зс рф), інших збройних формувань рф та підконтрольних їм угруповань іррегулярних збройних формувань на територію України.

Факт повномасштабного збройного вторгнення на територію України не приховувався владою рф, а також встановлений рішеннями міжнародних організацій, зокрема резолюцією Генеральної Асамблеї ООН ES-11/1 від 02.03.2022 року «Про агресію проти України», п. п. 1, 3 Висновку 300(2022) Парламентської Асамблеї Ради Європи «Наслідки агресії Російської Федерації проти України», п. п. 17, 18 наказу Міжнародного Суду ООН від 16.03.2022 року за клопотанням про вжиття тимчасових заходів у справі «Звинувачення в геноциді відповідно до Конвенції про запобігання злочину геноциду та покарання за нього (Україна проти РФ та ін.)».

Відповідно до ст. 2, спільної для Женевських конвенцій про захист жертв війни 1949 року, ці конвенції, як і інші акти законів і звичаїв війни (міжнародного гуманітарного права), застосовуються до всіх випадків оголошеної війни чи будь-якого іншого збройного конфлікту, що може виникнути між двома чи більше Високими Договірними Сторонами, навіть якщо одна з них не визнає стану війни, у тому числі до всіх випадків часткової або цілковитої окупації Високої Договірної Сторони, навіть якщо ця окупація не натрапляє на жодний збройний спротив.

Згідно з положеннями ч. 1 ст. 27 Конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12 серпня 1949 року (далі – ЖК(IV)), особи, що перебувають під захистом, мають право за будь-яких обставин на особисту повагу, повагу до своєї честі, права на сім'ю, їхніх релігійних переконань та обрядів, звичок та звичаїв. До них завжди слід ставитися гуманно й захищати їх, зокрема, від будь-якого акту насильства чи залякування, від образ та цікавості натовпу.

Відповідно до ч. 2 ст. 27 ЖК(IV) жінки потребують особливого захисту, зокрема, захисту від зґвалтування, примушування до проституції чи будь-якої іншої форми посягання на їхню моральність.

Стаття 32 Конвенції визначає, що державі забороняється застосовувати будь-які заходи, які можуть завдати фізичних страждань або призвести до знищення осіб, що перебувають під захистом, які є під їхньою владою. Ця заборона поширюється не лише на вбивства, тортури, тілесні покарання, калічення, а й на будь-яке інше брутальне поводження з боку як цивільної, так і військової влади.

Відповідно до ч. 2 ст. 75 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I), від 8 червня 1977 року (далі – ДП I), заборонені й

будуть залишатися забороненими в будь-який час і в будь-якому місці такі дії, незалежно від того, чиняться вони представниками цивільних чи військових органів:

b) знущання над людською гідністю, зокрема, принижуюче й образливе поводження, примус до проституції чи непристойне посягання в будь-якій його формі.

Крім того, відповідно до ст. 8(2)(b)(xxii) Римського Статуту Міжнародного кримінального суду зґвалтування та будь-які інші форми сексуального насильства, є військовими злочинами.

Збройне захоплення територій Харківської області почалося разом із повномасштабним вторгненням РФ в Україну. Починаючи з березня 2022 року частина території Харківської області поступово почала переходити під контроль російських окупаційних військ, у тому числі м. Балаклія Ізюмського району Харківської області.

Під час тимчасової окупації зазначеної території представниками держави-агресора та підконтрольних їм структур встановлено фактичний контроль над органами державної влади та місцевого самоврядування, запроваджено окупаційний режим, що супроводжувався порушенням норм міжнародного гуманітарного права, Конституції України та законів України.

Маючи повний контроль над м. Балаклія Ізюмського району Харківської області військовослужбовці зс РФ переконалися, що на території м. Балаклія Ізюмського району Харківської області проживає цивільне населення, яке не бере участі у збройному конфлікті та не може чинити будь-який супротив волі окупантів.

За результатами досудового розслідування встановлено, що громадянин РФ Андреев Андрій Айварович, 11.07.2002 року народження, перебуваючи у складі зс РФ, а саме на посаді стрільця-помічника гранатометника мотострілецького відділення мотострілецького взводу мотострілецької роти мотострілецького батальйону 39-ї окремої мотострілецької бригади (військова частина № 35390) 68-го армійського корпусу Східного військового округу зс РФ з березня 2022 року перебував в окупованому м. Балаклія Ізюмського району Харківської області, усвідомлював існування міжнародного збройного конфлікту та свою участь в бойових діях у ньому.

У той же час, громадянки України [REDACTED], [REDACTED] року народження, та [REDACTED], [REDACTED] року народження, разом зі своїми малолітніми дітьми - [REDACTED] ([REDACTED] року народження), та [REDACTED] ([REDACTED] року народження), будучи цивільними особами, одягненими у цивільний одяг, у складі Збройних Сил України чи інших військових формувань України не перебували, жодної зброї не мали, участі у бойових діях не брали, до таких дій не готувались, у березні – квітні 2022 року проживали у домоволодінні на окупованій військовослужбовцями зс РФ території за адресою: [REDACTED], м. Балаклія Ізюмського району Харківської області.

31 березня 2022 року в період часу з 13 до 14 години військовослужбовець зс РФ Андреев А.А. разом з двома іншими невстановленими військовослужбовцями зс РФ, проникли на територію домоволодіння, розташованого за вказаною вище адресою, та у подальшому, зайшовши в

середину будинку, здійснили огляд приміщень з метою виявлення наявності сторонніх осіб у будинку та переконались, що на території домоволодіння перебувають тільки [REDACTED] та [REDACTED] разом зі своїми малолітніми дітьми.

01 квітня 2022 року близько 00 год. 45 хв. військовослужбовець зс рф Андреев А.А., маючи злочинний умисел на порушення законів та звичаїв війни, будучи одягненим у військову форму та відкрито демонструючи вогнепальну зброю, перебуваючи у стані, що мав ознаки алкогольного сп'яніння, увійшов до приміщення [REDACTED], розташованому за адресою: [REDACTED], м. Балаклія Ізюмського району Харківської області, та з метою вчинення насильницьких дій сексуального характеру щодо цивільної особи – [REDACTED], цілеспрямовано підійшов до останньої та висунув свої вимоги піти разом із ним з приміщення будинку, на що [REDACTED] відповіла відмовою. Після цього, Андреев А.А., з метою спонукати останню до виконання його вказівки, направив вогнепальну зброю на сплячу малолітню дитину [REDACTED]. З метою уникнення загрози своїй малолітній дитині, [REDACTED] погодилась переміститись у приміщення кухні будинку, куди за нею прослідував Андреев А.А.

У подальшому, Андреев А.А., усвідомлюючи, що перед ним перебуває цивільна особа, на яку поширюються норми міжнародного гуманітарного права та яка не має можливості чинити опір, навів вогнепальну зброю в сторону [REDACTED] та наказав їй роздягнутись. Потерпіла, усвідомлюючи відсутність можливості чинити опір, виконала наказ.

Продовжуючи свій злочинний умисел, спрямований на вчинення насильницьких дій сексуального характеру стосовно [REDACTED], Андреев А.А., діючи умисно, посадив [REDACTED] на стіл та, залякуючи вогнепальною зброєю, усвідомлюючи, що вона не мала можливості чинити опір та буде підкорюватись будь-яким вимогам внаслідок загрози її життю та життю її дитини, вчинив зґвалтування, а саме насильницькі дії сексуального характеру, пов'язані з вагінальним проникненням у тіло потерпілої з використанням своїх геніталій. Таким чином Андреев А.А. принизив честь, гідність та спричинив фізичний біль і моральні страждання потерпілій, що є порушенням вимог ст. ст. 27, 32 ЖК(IV) та п. «b» ч. 2 ст. 75 ДП І.

У подальшому Андреев А.А., маючи умисел на вчинення насильницьких дій сексуального характеру з метою задоволення власних сексуальних потреб щодо [REDACTED], діючи умисно, усвідомлюючи, що остання не виконувала та не сприяла виконанню будь-яких бойових завдань, була одягнена у цивільний одяг, займалася цивільними справами, не мала реальної можливості чинити опір та перебувала у стані вимушеного підкорення його вимогам у зв'язку з реальною загрозою її життю, наказав [REDACTED] покликати [REDACTED].

Після того, як [REDACTED] прибула до приміщення кухні, Андреев А.А., порушуючи вимоги ст. ст. 27, 32 ЖК (IV) та п. «b» ч. 2 ст. 75 ДП І, погрожуючи застосуванням вогнепальної зброї, наказав їй повністю роздягнутися.

Побоюючись за своє життя та здоров'я, потерпіла виконала вказану вимогу, однак, Андреев А.А. висловив їй незадоволення щодо її зовнішності та

наказав залишити приміщення кухні, чим принизив честь, гідність та спричинив моральні страждання потерпілій.

Продовжуючи реалізацію свого злочинного умислу, спрямованого на вчинення насильницьких дій сексуального характеру, Андреев А.А., після 01 год. 00 хв. 01.04.2022 року, перебуваючи у тому ж приміщенні кухні домоволодіння, та утримуючи ██████████ під загрозою застосування вогнепальної зброї, позбавляючи її можливості чинити будь-який опір, діючи умисно, неодноразово, в проміжках між розпиванням алкоголю, вчиняв насильницькі дії сексуального характеру пов'язані з оральним проникненням у тіло потерпілої, без її добровільної згоди.

Таким чином Андреев А.А. спричинив потерпілій фізичний біль, принизив її честь і гідність та завдав моральних страждань, що є порушенням вимог ст. ст. 27, 32 ЖК(IV) та ч. 2 ст. 75 ДП І.

Отже, у ході досудового розслідування встановлено, що військовослужбовець зс рф Андреев А.А. здійснив дії, спрямовані на порушення законів та звичаїв війни, що виразились у жорстокому поводженні з цивільним населенням, а саме: примусовому оголенні та зґвалтуванні, що є порушенням ст. ст. 27, 32 Конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12 серпня 1949 року та п. «b» ч. 2 ст. 75 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I), від 8 червня 1977 року.

З огляду на викладене, Андреев А.А. підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 438 КК України, тобто у жорстокому поводженні з цивільним населенням (у редакції на момент вчинення злочину).

Старший слідчий в ОВС 1-го відділу
(розслідування злочинів учинених в
умовах збройного конфлікту) управління
організації розслідування злочинів,
учинених в умовах збройного конфлікту
Головного слідчого управління
Національної поліції України
підполковник поліції

Алла ДЕРКАЧ

ПОГОДЖУЮ

Прокурор третього відділу
другого управління процесуального
керівництва та підтримання
публічного обвинувачення
Департаменту протидії злочинам,
вчиненим в умовах збройного конфлікту
Офісу Генерального прокурора

Віктор МИСЯК

10 лютого 2026 року

Андреев А.А. повідомлено, що згідно зі ст. 42 КПК України підозрюваний має право:

1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;

2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені КПК України, а також отримати їх роз'яснення;

3) на першу вимогу мати захисника і зустріч із ним незалежно від часу в робочі, вихідні, святкові, неробочі дні до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту - зустрічі без обмеження в часі та кількості у робочі, вихідні, святкові, неробочі дні; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних діях; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених цим Кодексом та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів для оплати такої допомоги;

4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;

5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;

6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;

7) у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою – негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 КПК України;

8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;

9) брати участь у проведенні процесуальних дій;

10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;

11) застосовувати з додержанням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 КПК України, та вимагати відкриття матеріалів згідно зі статтею 290 КПК України;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому КПК України;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра не підтвердилася;

18) користуватися рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний має також інші процесуальні права, передбачені цим Кодексом.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустріч з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Також, Андрєєву В.В. повідомлено, що відповідно до ст. 42 КПК України підозрюваний зобов'язаний:

1) прибути за викликом до слідчого, прокурора, слідчого судді, суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк – заздалегідь повідомити про це зазначених осіб;

2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду.

Повідомлення про підозру мені вручено. Процесуальні права та обов'язки мені повідомлено. Пам'ятку про права та обов'язки підозрюваного мені вручено.

« _____ » год « _____ » хв « _____ » _____ 2026 року

Підозрюваний: _____

(підпис)

(прізвище, ініціали)

Захисник: _____

(підпис)

(прізвище, ініціали)

**Старший слідчий в ОВС 1-го відділу
(розслідування злочинів учинених в
умовах збройного конфлікту) управління
організації розслідування злочинів,
учинених в умовах збройного конфлікту
Головного слідчого управління
Національної поліції України
підполковник поліції**

Алла ДЕРКАЧ